

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 752

гр. Стара Загора, 05.06.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на пети юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Николай Ил. Уруков

Членове: Атанас Д. Атанасов
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20265500500309 по описа за 2026 година

Делото е образувано по въззивна частна жалба /жалба/ с вх. № 3877/05.03.2026г. от С. П. Й., с адрес за призоваване: гр.К., ***, в качеството на ответник по гр.д. с № 1845/2024година по описа на РС Казанлък против Определение с рег. № 43 от 13.01.2026 година, постановено по същото гр.д. по отношение и с което е върната въззивна й жалба с вх.№ 96/05.01.2025 година по същото гр. дело по описа на РС – Казанлък, поради просрочие на същата и подаването й извън срока за обжалване.

Жалбоподателят С. П. Й. счита, че обжалваното Определение е неправилно и незаконосъобразно и като такава моли въззивния Окръжен съд – Стара Загора да го отмени и да разпореди връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия и съответно администриране на въззивната жалба от РС Стара Загора и съответно изпращането й на въззивния съд. Не претендира разноските по делото по това производство.

Подробни съображения са изложени в частната жалба на жалбоподателя С. П. Й..

По делото не е постъпил писмен отговор от другата страна по делото. Й.Б. ЕАД гр. С..

Въззивният съд след като обсъди събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и същевременно с това и всяко поотделно и като взе предвид становищата на страните и оплакванията изложени в частната жалба, депозирана по делото, както и мотивите на първоинстанционния съд намери за установено следното:

С Определението си под № 43 от 13.01.2026 година, постановено по гр.д. с № 1845/2024 година по описа на РС Казанлък, същият съд е ВЪРНАЛ

въззивна жалба с вх.№ 96/05.01.2025 година подадена против Решението по същото гр. дело по описа на РС – Стара Загора, поради просрочие на същата и подаването ѝ извън срока за обжалване.

Съдът е приел, че жалбоподателят С. П. Й. не е спазила законоустановения срок за обжалване на първоинстанционното Решение по чл.259, ал.1 от ГПК и на основание чл.262, ал.2, т.1 от ГПК е върнал въззивна жалба на жалбоподателя С. П. Й..

Въззивният съд намира, че частната жалба е процесуално допустима, тъй като изхожда от активно процесуално легитимираната страна в процеса, насочена е против съдебен акт който подлежи на въззивен съдебен контрол и е подадена в преклузивния законоустановен едноседмичен срок по чл. 275, ал.1 от ГПК и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Въззивният съд намира, че обжалваното Определение под № 43 от 13.01.2026 год. на РС – Казанлък е правилно и законосъобразно, тъй като частния жалбоподател С. П. Й. в качеството ѝ на ответник по гр.д. с № 1845/2024 година по описа на Районен Съд град Казанлък, като Решението по делото ѝ е надлежно връчено – лично и срещу подпис, на датата 15.12.2025 год. – понеделник, а частна ѝ жалба е постъпила чрез първоинстанционния РС Казанлък на датата 30.12.2025 год., т.е. един ден след изтичането на двуседмичния срок за обжалване на Решението съгласно чл. 259, ал.1 от ГПК.

На практика въззивната жалба на жалбоподателката С. П. Й. е била подадена по пощата, именно на датата 30.12.2025 год., което е видно от поставеното пощенско клеймо /печат/ за получаване в пощата, а видно от пощенското клеймо на гърба на приложения към жалбата пощенски плик, същата е постила н РС Казанлък на датата 05.01.2026 год. /клеймото на гърба на същия плик/. Съгласно чл.62. ал.(1) (Изм. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) от ГПК Последният ден на срока продължава до края на двадесет и четвъртия час. Ако трябва да се извърши действие или да се представи нещо в съда, срокът изтича в момента на приключване на работното време. Според ал.(2) (Изм. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма. Той не се смята за пропуснат и когато молбата е подадена в срок в друг съд или в прокуратурата.

Въпреки това, последният срок за обжалване на първоинстанционното Решение е изтекъл на датата 29.12.2025 год. също понеделник – чл.60, ал.4 от ГПК, именно поради което въззивната жалба е подадена /и по пощата и в съда/ извън законоустановения двуседмичен срок. Вследствие на което същата частна жалба на основание чл.262, ал.2, т.1 от ГПК е била правилно, обосновано и законосъобразно върната, и съответно производството по същата прекратено.

Съгласно специалната разпоредба на чл.60, ал.(4) от ГПК срокът който

се брой на седмици се смята за изтекъл в съответния ден на последната седмица. **Налага се извода, че с изтичането на срока за подаване на въззивната жалба се преклудира и правото на въззивния жалбоподател на практика да обжалва съответното Решение на съда.**

Съдът счита, че оплакването на частната жалбоподателка в жалбата относно твърдението ѝ, че е подала въззивната си жалба на 29.12.2025 г. в срок по пощата и същата е изпратена на РС-Казанлък е несъстоятелно и необосновано, с оглед на горе изложените подробни съображения на въззивния съд, като страната и въззивница е подала въззивната си жалба в производството на датата 30.12.2025 год., което е видно от поставеното **пощенско клеймо /печат/ за получаване в пощата**, а видно от пощенското клеймо на гърба на приложения към жалбата пощенски плик, същата е посила в РС Казанлък на датата 05.01.2026 год.

По отношение на тези възражения, както и по искането за внасянето на делото в открито Съд. заседание за предоставянето на възможност на жалбоподателката и за соченето на допълнителни доказателства, съдът приема същите за неоснователни, тъй като от една страна, за това са налице достатъчно доказателства по делото в тази насока, а от друга страна съдът намира, че не са налице предпоставките на чл.278, ал.1, изр. 2 от ГПК и не е необходимо внасянето на делото в открито съдебно заседание.

Следователно РС – Казанлък правилно, обосновано и мотивирано е върнал първоначалната въззивна жалба на жалбоподателя С. П. Й. на основание чл.262, ал.2, т.1 от ГПК поради просрочието ѝ по делото.

Настоящото определение на въззивния съд подлежи на касационно обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба пред ВКС на РБ, тъй като със същото се прегражда по нататъшния ход на делото и е предвиден и специален ред за неговото обжалване.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение с рег. № 43 от 13.01.2026 година, постановено по гр.д. с № 1845/2024 год. по описа на РС Казанлък, с което е върната въззивна жалба на с вх.№ 96/05.01.2025 година на С. П. Й. с адрес за призоваване: гр.К., ***, против Решение под № 883/20.11.2025 год., постановено по същото гр. дело по описа на РС – Казанлък по същото гр. дело по описа на РС – Казанлък, поради просрочие на същата и подаването ѝ извън срока за обжалване, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на РБ с частна касационна жалба в 1-седмичен срок от връчването му на страните чрез Окръжен съд – Стара Загора.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____